

til at være der eller til at nyde Folkets Tillid.

Ellinger: Det foreliggende Forslag gaar i § 1 ud paa at give alle de Embedsmænd og Funktionærer, der have under 800 Kr. i Indtægt, et Dyrtilidstillæg af 10 pCt., og give dem, der have over 800 Kr., men under 2,500 Kr., et Dyrtilidstillæg af 80 Kr. Dette er jo Hensigten dermed, og maaske jeg der maa gøre den formelle Bemærkning med Hensyn til § 1, at det forekommer mig, at man skulde udtrykke det paa en saadan Maade, som jeg her tillod mig at bemærke, idet nemlig, naar der staar, at der skal gives et Lønningsstillæg af 10 pCt. af de første 800 Kr., saa kan maaske formelt ikke de Mennesker komme med, som have under 800 Kr. Om en Mand, der har 700 Kr., kan man maaske ikke med Rette sige, at han skal have 10 pCt. af de første 800 Kr. Det er imidlertid en formel Bemærkning, men jeg synes, at paa dette formelle Punkt burde der ske en lille Ændring. I øvrigt anbefale vi fra vor Side ogsaa fuldt ud det foreliggende Forslag, delvis ogsaa fordi vi ikke — og jeg for mit Vedkommende ingenlunde — kunne anerkende de Betragtninger, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) gjorde gældende, naar Spørgsmaalet var om, hvor vidt der var Dyrtilid eller der ikke var Dyrtilid. Det ærede Medlem udtalte jo forleden Dag, at Folketinget anerkender ikke, at der er nogen Dyrtilid til Stede. Naa, jeg ved nu ikke, hvem der har givet det ærede Medlem Mandat til paa Folketingets Vegne at udtale noget saadant. Jeg indrømmer, at hvis det var saa, var det jo meget dristigt af Regeringen faa Dage efter en saadan højtidelig Proklamation at komme med en Lov om Dyrtilidshjælp, men det ærede Medlem maa jo erindre, at er der end nu noget Fald i Priserne, saa have vi dog været for kort Tid siden i en saa høj Grad af Dyrtilid, at mange af de Mennesker, her er Tale om at hjælpe, ere komne til i den Tid at sidde overordentlig smaat i det, idet mange af dem have skaffet sig en efter deres Forhold ret forsvarlig Gæld paa Halsen. Det vilde maaske i og for sig have været naturligere, om Forslaget om Dyrtilidstillæg var kommet allerede for et Aar siden, men Forholdene nu og i Særdeleshed, naar man betragter de økonomiske Kaar, i hvilke disse Mennesker ere komne, ere saaledes, at det er fuldt forsvarligt at give noget, der kaldes Dyrtilidstillæg. Jeg skal villig indrømme, at Dyrtilidstillæg i al

Almindelighed jo slet ikke er nogen heldig Foranstaltning. Det er meget naturligere at sørge for, at Folk faa nogenlunde forsvarlige Lønninger, at der bliver lidt mere i de Tider, hvor Priserne er noget lavere, og at de saa paa den anden Side maa slaa af paa deres Fordringer, naar Priserne blive højere; men saaledes som Forholdene ere, hvor vi jo fra alle Sider erkende, at der er en hel Del Lønningsforbedringer, som bør foretages, men blot ikke kunne faa Vognen sat i Gang, saa er det fuldt forsvarligt at gaa til det Forslag, som det her stilles; men naar det ærede Medlem udtalte, at det har vist sig svært at faa Lønningslovene trukne igennem, at der er mange gode Ønsker, men at Vejen var lang og trang, ja, han sagde endogsaa, at der var flere af disse Løve, man ønskede at gennemføre, men at det aabenbart ikke lykkedes i en nær Fremtid i Samarbejde med Regeringen at faa dette i Gang, ja saa maa jeg tilstaa, at jeg forstaar ikke den Tale, thi det er dog givet, det vide vi alle, at i Slutningen af forrige Samling forelaa her en Betænkning fra Udvalget, der var nedsat om Underofficerernes Lønning, med et fuldstændigt Forslag; saa vidt jeg husker, var det endogsaa lidt gunstigere for Underofficererne end Regeringens, og der foreligger jo ikke noget om, at Regeringen vil modsætte sig denne Forbedring; der behøves kun, at Betænkningen fra i Fjor trykkes op, og at Sagen trækkes frem her i Tinget og underkastes en 2den og 3die Behandling, som sikkert vil gaa meget glat, og Sagen kan saa blive sendt op i Landstinget. Der er for saa vidt ikke noget som helst i Vejen derfor, der er ingen Uenighed om Sagen selv, saa denne Sag kunde meget let bringes i Orden, og da vilde man maaske netop kunne komme bort fra at lade Dyrtilidstillæget faa Anvendelse paa disse Underofficerer, og det samme gælder vistnok ogsaa om flere af de andre Løve, der ere fremsatte. Der vides i alt Fald intet om, at Vejen er lang og trang, fordi der er Uoverensstemmelse mellem Regering og Rigsdag. Saa vidt jeg ved, har der dog ikke fundet saadanne Konferencer Sted, at noget saadant er blevet aabenbart.

Naar dernæst det ærede Medlem i Slutningen af sit Foredrag udtalte sig mere politisk, saa skal jeg ikke nærmere følge det ærede Medlem i hans Betragtninger, det er der saa vist ingen Grund til. Men naar han udtalte, at det syntes, at Højres Program ved de forestaaende Valg netop skulde være Lønningslove, saa vil jeg dertil